

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez
Unię Europejską w ramach
Europejskiego Funduszu
Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Prawo mediów		10.0.0771	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
null			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Prawa i Administracji	Kryminologia	forma	niestacjonarne (zaoczne)
		moduł	wszystkie
		specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr Paweł Sut			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Wykład		15 h wykładu - 0,5 ECTS	
Sposób realizacji zajęć		30 h konsultacji - 1 ECTS	
zajęcia w sali dydaktycznej			
Liczba godzin		15 h praca własna studenta - 0,5 ECTS	
Wykład: 15 godz.			
Cykl dydaktyczny			
2018/2019 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Wykład konwersatoryjny		Sposób zaliczenia	
- Wykład z prezentacją multimedialną		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		egzamin pisemny testowy	
		Podstawowe kryteria oceny	
		bardzo dobry (5,0) - 91% i więcej	
		dobry plus (4,5) - 81% - 90%	
		dobry (4,0) - 71% - 80%	
		dostateczny plus (3,5) - 61% - 70%	
		dostateczny (3,0) - 51% - 60%	
		niedostateczny (2,0) - 50% i mniej,	
		przy czym wartość procentowa określa procent wiedzy Studenta w wykładnej dziedzinie	
Sposób weryfikacji założonych efektów kształcenia			
Wszystkie założone efekty weryfikowane podczas zajęć oraz zaliczenia przedmiotu.			
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi			
A. Wymagania formalne			
Brak.			
B. Wymagania wstępne			
Brak.			
Cele kształcenia			
Celem wykładu jest dokonanie analizy kluczowych zagadnień prawa mediów, przede wszystkim, w ramach systemu prawa polskiego. Powyższa analiza zostanie przeprowadzona w oparciu o prawnomiędzynarodową i konstytucyjną regulację wolności wypowiedzi i wolności prasy, a także,			

przede wszystkim, w oparciu o regulację zawartą w Ustawie z 1984 r. - prawo prasowe oraz w Ustawie z 1992 r. o radiofonii i telewizji. Prezentowane regulacje prawne zostaną skonfrontowane z przykładami praktyki stosowania prawa (orzecnictwa sądowego), których zadaniem będzie pokazanie funkcjonowania instytucji prawa mediów w kontekście różnych stanów faktycznych.

Treści programowe

- I. Pojęcie wolności wypowiedzi i wolności prasy.
 1. „Wolność wypowiedzi” i „wolność prasy” a inne (podobne) wolności i prawa.
 2. Wolność prasy - rozwój idei.
 3. Wolność wypowiedzi w prawie międzynarodowym publicznym.
 4. Wolność wypowiedzi i wolność prasy a współczesne zagrożenia praw jednostki.
- II. Ustawa - prawo prasowe - część I - podstawowe zasady oraz regulacja podstawowych pojęć
 1. Podstawowe zasady zawarte w Ustawie - prawo prasowe.
 2. Zakres przedmiotowy Ustawy - prawo prasowe.
 3. Pojęcie prasy.
 4. Pojęcia dziennika i czasopisma.
 5. Pojęcie materiału prasowego.
 6. Pojęcie dziennikarza.
 7. Pojęcia redaktora i redaktora naczelnego.
 8. Pojęcie redakcji.
- III. Ustawa - prawo prasowe - część II - prawa i obowiązki dziennikarzy
 1. Prawa dziennikarzy.
 2. Obowiązki dziennikarzy.
- IV. Ustawa - prawo prasowe - część III - organizacja działalności prasowej; sprostowania i odpowiedzi; komunikaty i ogłoszenia
 1. Rada Prasowa.
 2. Wymóg rejestracji dziennika lub czasopisma.
 3. Przesłanki odmowy rejestracji.
 4. Zawieszenie wydawania dziennika lub czasopisma.
 5. Wymogi, które musi spełniać redaktor naczelny; jego odpowiedzialność i obowiązki; Immunitet procesowy redaktora naczelnego.
 6. Impressum.
 7. Wymóg rejestracji dziennika lub czasopisma a Internet.
 8. Sprostowanie a odpowiedź - obszary zastosowania.
 9. Terminy publikacji; Forma i sposób publikacji sprostowania i odpowiedzi.
 10. Treść sprostowania i odpowiedzi; przyczyny obligatoryjnej i fakultatywnej odmowy publikacji.
 11. Komunikaty urzędowe i ogłoszenia organów publicznych; ogłoszenia i reklamy „komercyjne”.
- V. Ustawa - prawo prasowe - część IV - odpowiedzialność karnoprawna i cywilnoprawna dziennikarzy i prasy
 1. Odpowiedzialność karnoprawna i cywilnoprawna na gruncie Ustawy - prawo prasowe - uwagi ogólne.
 2. Podmioty odpowiedzialne.
 3. Cywilnoprawna ochrona dóbr osobistych - zasady ogólne (w kodeksie cywilnym).
 4. Ochrona prywatnej sfery życia na gruncie Ustawy - prawo prasowe.
 5. Ochrona czci i dobrego imienia na gruncie Ustawy - prawo prasowe.
 6. Roszczenia o opublikowanie sprostowania lub odpowiedzi.
 7. Dziennikarskie prawo do krytyki.
 8. Wyłączenia odpowiedzialności na gruncie Ustawy - prawo prasowe.
- VI. Regulacja radiofonii i telewizji w prawie polskim - część I - zagadnienia ogólne; publiczna radiofonia i telewizja; koncesje na rozpowszechnianie programów.
 1. Zadania radiofonii i telewizji (dotyczące wszystkich nadawców) - art. 1 ust. 1 Ustawy z dnia 29.12.1992 r. o RTV.
 2. Zakres podmiotowy i przedmiotowy Ustawy o RTV.
 3. Ustawa o RTV a Ustawa - prawo prasowe.
 4. Definicje legalne podstawowych pojęć w Ustawie o RTV.
 5. Zadania publicznej radiofonii i telewizji.
 6. Spółki publicznej radiofonii i telewizji.
 7. Warunki uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych.
 8. Postępowanie w sprawie o udzielenie koncesji.
 9. Przekaz programów w sieciach kablowych.
- VII Regulacja radiofonii i telewizji w prawie polskim - część II - programy radiowe i telewizyjne
 1. Samodzielność nadawców w kształtowaniu programu.
 2. Nałożenie na nadawcę obowiązku lub zakazu rozpowszechniania określonej audycji.
 3. Audycje w języku polskim i audycje europejskie.
 4. Reklamy i telesprzedaż.
 5. Audycje sponsorowane.

6. Obowiązek odpowiedniego kształtowania programu - art. 18.

7. Inne obowiązki nadawców.

Wykaz literatury

Literatura wykorzystywana podczas zajęć:

Orzecznictwo sądowe i literatura powoływane w ramach poszczególnych wykładów.

Literatura studiowana samodzielnie przez studenta:

I. Dobosz, *Prawo prasowe. Podręcznik*, Wolters Kluwer Polska Sp. z o. o., 2006.

Literatura uzupełniająca:

B. Kordasiewicz, *Jednostka wobec rodków masowego przekazu*, Ossolineum 1991,J. Sobczak, *Prawo prasowe. Podręcznik akademicki*, Warszawa 2000.J. Sobczak, *Dziennikarz – sprawozdawca sdney. Prawa i obowiązki*, Warszawa 2000,J. Sobczak, *Ustawa o radiofonii i telewizji. Komentarz*, Pozna 1994 (oraz wydania póniejsze).**Efekty kształcenia****(obszarowe i kierunkowe)****Wiedza**

Student ma podstawową wiedzę z zakresu prawa mediów, w tym dotyczącą:

- identyfikacji podstawowych źródeł prawa mediów,
- podstawowych pojęć i zasad prawa mediów,
- funkcjonowania instytucji prawa mediów w kontekście różnych stanów faktycznych.

Umiejętności

Student posiada umiejętność kwalifikowania określonych stanów faktycznych na podstawie norm prawa mediów.

Student posiada umiejętność krytycznej analizy aktualnej regulacji w dziedzinie prawa mediów w kontekście rozwoju nowych technologii informacyjnych.

Kompetencje społeczne (postawy)

Student dostrzega, definiuje i rozstrzyga społeczne, etyczne i prawne problemy dotyczące funkcjonowania współczesnych środków masowego przekazu.

Kontakthttp://prawo.ug.edu.pl/pracownik/2793/pawel_sut